

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТАРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУВЛЕННЯ СІОУЗА ПІСЬМЕНІКАУ БССР.

№ 45 (1579)

Пятніца, 9 чэрвеня 1961 года

Цана 4 кап.

ЧЫТАЙЦЕ НАША І ГАЗЕТЫ:

У СЁННЯШНІМ НУМАРЫ

● Справаздачу са сходу творчай інтэлігенцыі рэспублікі. ● Артыкул В. Аладыгінай пра архітэктурную сённяшняга дня. ● Школа і жыццё. Письмо з Браслаўскага раёна. ● Рэцэнзія на кніжку „Беларуская савецкая літаратура за мяжой“. ● Артыкул А. Семяновіча „Вялікі сын Расіі“. ● Творчы партрэт маладога акцёра В. Тарасова. ● Нататку „Незабыўнае“ аб гераічнай разведцы Тацыяне Баўэр. ● Пра сустрэчу герояў Брэсцкай крэпасці. ● Артыкул С. Капары аб аглядзе музычных навучальных устаноў.

НАСУСТРАЧ
XXII
З'ЕЗДУ
КПСС

„У палітыцы партыі, у яе ідэалогіі савецкія пісьменнікі, кампазітары, мастакі, работнікі кіно і тэатра знаходзяць невычэрпную крыніцу творчага натхнення. Ідэі партыі яны ўспрымаюць як свае ўласныя ідэі“.

М. С. ХРУШЧОУ.

СТВАРАЦЬ СПЕКТАКЛІ ЯРКІЯ, ЗМЯСТОЎНЫЯ

У апошні раз зачынілася заслона на сцэне. Тэатральны сезон закончыўся. Мінскія творчыя калектывы выехалі на гастролі ў гарады і вёскі рэспублікі, у РСФСР і на Украіну. У гэты дзень мінуў Тэатр імя Якуба Коласа і Магілёўскі абласны тэатр. Сёння з жыхарамі сталіцы Савецкай Беларусі сустрачаўся таксама творчы калектыв Гродзенскага і Гомельскага абласных тэатраў.

1961 год у мастацтве не з'яўляецца звычайным, „срэдням“ годам. Усе савецкія людзі, а і мастацтва, рыхтуюцца да XXII з'езда Камуністычнай партыі Савецкага Саюза. Надаючы ў часопісе „Коммунист“ пругавы натхненны заклік Мікіты Сяргавіча Хрушчова: „Ням патрэбныя такія кіткі, кінафілмы, спектаклі, творы музыкі, жывапісу і скульптуры, якія выходзілі б людзей у душу камуністычнай ідэалогіі...“

Чым жа парадвалі нашы артысты і рэжысёры сваё гледацтва ў мінулым годзе і чаго яшчэ не ставілі тэатры?

Сучаснасць стала душой, голёўнай тэмай сцэнічнага мастацтва рэспублікі. У пераходны час года 1959—60 годаў рэпертуар тэатраў значна ўзбагаціўся нацыянальнымі творами. Купалаўцы з поспехам павялічылі „Лявоніха на арбіце“. А. Макавіч, касцюмёр — „Выгнанне блудніцы“. І. Шамкіна, оперны тэатр — „Калечуру жуку“. Ю. Семянік (лібрэта А. Бачылы). Асцэліваецца называць спектаклі ў тым, што ў іх адчуваецца подых новага вяснянскага часу, што гэта іх з'яўляецца савецкімі людзьмі — будучымі камуністамі.

У лепшых спектаклях сезона праявілі свой талент, творчую фантазію драматургі і кампазітары, рэжысёры і акцёры, дэкараты і работнікі паставочна-сцэнаграфічнага тэатраў.

Добрага слова заслугоўвае работа рэжысёра В. Эрнэ, Б. Брагінца, В. Броўкіна і дырэктара Л. Любімова, мастакоў Я. Чанадурова, Я. Нікалава і іншых майстроў, якіх з натхненнем і творчай энергіяй паставілі спектаклі аб сучаснасці. Ёсць у новых творах значныя акцёрскія ўдачы. І перш за ўсё трэба назваць Б. Платонава, які выдатна выліпіў на медыйным характар Лёнава ў спектаклі „Лявоніха на арбіце“.

Радасна адзначаюць мінскае сезона — далейшае творчае збліжэнне прафесіянальнага і самадзейнага тэатраў. Гэта асабліва выразна праявілася ў выступленні вядомых майстроў на сцэнах народнага тэатра і пісьнікі артыстаў-аматёраў у спектаклі Тэатра імя ЛКСМБ „Курка“.

Ёсць і адмоўныя рысы ў рэпертуары тэатраў мінулага сезона. На афшын Тэатра імя М. Горькага не было п'ес беларускіх драматургаў. Нічога новага не казалі аб сённяшнім жыцці рэспублікі гродзенскі і брэсцкі калектывы; яны

не наладзілі яшчэ цеснага супрацоўніцтва з беларускімі драматургамі.

Не пазбеглі нашы тэатры паставіць драбніцкіх, ілюстрацыйных, слабых па сваіх ідэа-мастацкіх якасцях п'ес. Спектаклі з неглыбокімі канфіліктамі, беднымі па думцы, з героямі, пазбаўленымі жыццёвай перакананасці, усё яшчэ з'яўляюцца ў рэпертуары.

У тэатры оперы і балета збыліся на творы Я. Цікоцкага, А. Багатырова, В. Залатарова, Р. Пукіста. Іх даючы ўжо не паказваюць гледачам. Ёсць падставы папярэджваць мастацтва кіраўніцтва тэатра ад запланаваных оперных класічных. Аперы Плянінкі і Штрауса тут часцей гуляць, чым оперы Чайкоўскага і Рымскага-Корсакава, Глінкі і Мусоргскага.

Набліжаецца XXII з'езд Камуністычнай партыі Савецкага Саюза. Рыхтуюцца да гэтага сусветна-гістарычнага падзеі, работнікі беларускіх тэатраў клопачуцца аб новым зместу рэпертуару і якасці яго сцэнічнага ўвасаблення.

Оперны тэатр працуе над баладам Я. Глебава „Мара балерыны“. У Тэатры імя М. Горькага рыхтуюць прэм'еру „Выгнанне блудніцы“. У калектыве купалаўцаў ідуць рэпетыцыі п'есы П. Вясёлюска „Любові, Недзея, Воран“ — пра людзей Селігскага камбіната. Новы рэпертуар ствараюць у абласных і народных тэатрах.

Аднак не ўсе прафесіянальны і самадзейныя калектывы зобяцаны высокамастацкімі п'есамі. Драматургі ім узабачаюць рэпертуар новымі зместамі, глыбокімі па думцы драматычнымі творами — пачынаюць абавязваць беларускіх пісьменнікаў. Жыццё дэбелізізм, варты увагі драматургаў, асабліва вострай і надзвычайнай праблемай з'яўляецца стварэнне пэўнага характару сучаснасці — героя з шырокімі жыццёвымі дэлегіямі, высокай сацыяльнай свядомасцю і працавітасцю.

Трэба сказаць, што мінулы сезон не вылучаўся асабліва прымітывізмам і ўдзячнасцю. Мы не ведаем, на жаль, назваць такіх цікавых і смелых рэжысёрскіх рашэнняў, якіх былі здзейснены ў свой час у спектаклях „Аптымістычная трагедыя“ (Тэатр імя М. Горькага, рэжысёр М. Співак) і „Навіналіца будзе“ (Тэатр імя Якуба Коласа, рэжысёр Ю. Шчыракоў). А між тым, поспех п'ес на сцэне, як вядома, у многім залежыць ад таленту і творчай фантазіі іх паставіўшчыкаў.

Увага рэжысёраў рэспубліканскіх і абласных тэатраў у новым сезоне павінна быць скіравана на стварэнне выдатных спектакляў, у якіх нібы ў добра зладжаным аркестры, выступілі б сталыя, спрыяльныя акцёры разам са здольным маладымі.

Маладзё з поспехам дэбютавалі ў многіх спектаклях мінулага года, разнастайнасць па велічыні, колькасці паверху, колеру і фарбам фашаў. Архитектары беларускіх тэатраў і Мінскапраекта ўжо ўнеслі рад каштоўных прапавідаў па аздабленню фашаў будынкаў. У адным выпадку прапанавана на спаконны фон фашаў уварваць інтэрыёрнае афарбаванне, карнізы і сталіны вырабаў, у другіх — фашы рабавіц, панелі, пафарбаваныя ў два-тры колеры, у трэціх — рабавіц, вышываных фактурна аздабленых знавальніц, панелі і г. д. Аднак гэта толькі пачатак. Апроч высокай якасці архітэктурных асобных будынкаў, неабходна дамагчыся стварэння выразных, запамінальных архітэктурных ансамбляў. Толькі пры ўмелай праставарнай арганізацыі асобных груп будынкаў з выкарыстаннем рэльефу мясцовасці, водных прастораў, масіваў зялёных насаджэнняў можна дасягнуць надзежнага эфекту ў архітэктурным абліччы забудовы гарадоў і вёсак.

Мы яшчэ няўважліва ставімся да архітэктурных прамысловых будынкаў і планіроўкі прамысловых раёнаў. А гэта пытанне вельмі важнае, бо звыш 50 працэнтаў усіх капіталабудаванняў за гэта года прысядзілі на тэрыторыі прамысловага будыніцтва. У Беларусі ёсць уладальнікі архітэктурных прамысловых будынкаў. Апошнімі нярэдка ўспіваюцца ў архітэктурны ансамбль забудовы нашых магістральных і плошчавых. Яскравым прыкладам можа служыць забудова плошчы Я. Коласа ў Мінску, дзе найбольш выразна па архітэктурным будынкам „Гарадзішча“, а таксама будынкам гадзінічнага завода на

сезона. Можна прыгадаць творчыя ўдачы Л. Давідовіч у спектаклі „Твой светлы шлях“ (Тэатр імя Янкі Купалы), Л. Былінскіх у спектаклі „Акіян“ (Тэатр імя М. Горькага), Г. Гарбуні (З'яўляючыся сым у Тэатры імя Якуба Коласа). Гэта да падставы нашым тэатрам яшчэ смелай вылучаць маладзё на асноўнай ролі ў сучасным і класічным рэпертуары.

Але нельга абмяжоўваць толькі вылучэннем маладых артыстаў. Трэба імкнуцца выхоўваць іх, засцерагаць ад самазаспакоенасці, заахвочваць, абавязваць да свайго творчай дзейнасці, дэмаганізаваць маладзёў звысцю выдатнымі мастацкімі традыцыямі і высокай маральна-этычнай прынцыпамі кар'ераў савецкага тэатра.

Мала ўвагі яшчэ надавалі тэатрам сцэнічнай мове. Нашы лепшыя акцёры дасканала авалодалі мовамі і мовамі маістэраў МХАТ і Малого тэатра. На жаль, не ўсе пераходзілі ад іх да выключна пашану да роднага слова, да раскідання музыкі, інтанацыйнага багацця роднай гаворкі.

Пачынаюць абавязваць творчыя работнікі беларускіх тэатраў — палітыкаваць аб тым, каб не раздзяляліся больш спектаклі з глыбокай філасофскай думкай, спектаклі-адрывацы, у якіх будучы абавязаны тыповыя з'явы часу. Яны на ўважлівае іх творы розным жанраў і форм, але характарыстычныя для савецкай перабудовы да ідэа-мастацкай якасці, з бездарным эстэтычным густам.

Да стварэння такіх спектакляў заклікае нас Камуністычная партыя, гэтае казее ад майстроў тэатральнай культуры савецкай народ.

НОВЫЯ ТВОРЫ СКУЛЬПТАРА

І. Міска. Партрэт героя Саўмяліскай Працы Фёдора Алексеевіча.

справадзілі І. Стаўліна, радзіўша на Чырвонай вуліцы ў Мінску і інш. Ад планіроўкі прамысловых раёнаў у многім залежыць эканоміка будыніцтва. Дастакоўна сказаць, што, дзякуючы творчым пошукам архітэктараў пры эксперыментальным планаванні новых прамысловых, уладасці скараціць тэрыторыю прамысловых раёнаў на 20—30 працэнтаў, а дзякуючы дарогі і камунікацыям — на 15—30 працэнтаў.

Нашы архітэктары павінны шмат увагі аздаваць сельскаму будыніцтву, планіроўцы сельскага прамысловага будыніцтва. Праектуйце гэтыя рэспублікі абавязаны за два — тры гады распрацаваць схемы раённай планіроўкі. Варта значна ўзбуйніць сельскія населеныя пункты, большасць якіх цяпер налічвае не звыш 50—60 двароў кожны. Трэба працягваць пошук лепшых вырашэнняў жылых і вытворчых будынкаў для вёскі і інш. Тут асабліва вялікая роля належыць калектыву архітэктараў „Белгіпрасельбуд“.

Хоць зруч у нашай архітэктурнай бясспрачнасці, было б памылкова лічыць, што ўжо цалкам скончана з аднабоковым разуменнем у эстэтычных задках. Жыццё патрабуе перагледу многіх традыцый, прымёраў у архітэктурнай і гарадзбудуўніцтве. На Усесаюнным з'ездзе гэтага часу пры прэзентацыі асобных будынкаў выкарыстоўваюцца архітэктурныя формы. Яшчэ працягваецца перыметральна-ступенькая забудова вуліц-каліноў, наглядзеўшы на іх зручнасці пражывання ў такіх дамах, бо яны нярэдка выходзілі на шумныя магістралі і дрэзна асвятляюцца. З другога боку, нярэдка выпадакі, калі архітэктары, прытрымліваючыся моднай свабоднай забудовы, на сутнасці заахвочваюць бязладдзе і выпадковую расстаноўку дамоў.

У сучасных умовах, калі змяні-

ліся металы будыніцтва і характар будыніцтваў, матэрыялаў, вельмі механічна пераймаць архітэктурныя формы мінулага. Прапаганда новых архітэктурных адна на важных задках нашага тэатра Саюза. Надзеяны формай такой прапаганды з'яўляюцца папулярныя прагрэсіўныя прымёры забудовы, лепшых будынкаў. Неабходна абмяжоўваць з прычыненням шырокай грамадскай не толькі практыцы, але і жыццёвым і стаўленні новае архітэктурнае стылю вялікае значэнне мае сінтэза архітэктурны, скульптурны і жывапісу. На жаль, некаторыя мастакі ў сваёй творчасці моцна трымаюцца за старыя формы і прыёмы майстэрства, не лічыцца з духам часу, з карыннымі зрукамі ў архітэктурнай творчасці. Новым лакальным архітэктурным формам павінны быць уласцівыя асаблівасці формы дэкаратывна-скульптурны. У творчых дыскусіях, у смелых пошуках — шлях да арыгінальнага сінтэзу архітэктурны, скульптурны і жывапісу.

У яркім партыйным дакуменце — артыкуле М. С. Хрушчова „Да новых поспехаў літаратуры і мастацтва“ савецкія архітэктары знаходзілі ключ да правільнага разумення партыйнасці ў мастацкай творчасці: „Перш за ўсё быць партыйным у мастацкай творчасці“, — гаворыць М. С. Хрушчов, — гаворыць прысвечаны сябе, сваё сім, свой талент вялікай справе барацьбы за камунізм, за ажыццяўленне палітыкі Камуністычнай партыі, а значыць, справе народаў.

Архитектары Беларусі дамагаюцца звысненія ў сваёй творчай практыцы заклікаў партыі і ўрада і рыхтуюцца дастойна сустраць XXII з'езд КПСС.

В. ЛАДЫГІНА,
старшыня Саюза
архитектараў БССР.

РАЗАМ З ПАРТЫЯЙ, РАЗАМ З НАРОДАМ

СХОД АКТИВУ ТВОРЧАЙ ІНТЭЛІГЕНЦЫ БЕЛАРУСІ

аб юнацкіх гадах Ул. І. Леніна, А. Рудыкі — пазнаў аб росце чалавек у нашы дні „Яго вялікае чалавек“. М. Абрамчык завяршыў шмат вершаў аб беларускіх гарнях. А. Бялевіч — пазнаў аб старшым калігасе, Г. Бураўскі — рэпартаж „Поліцкі нафтабук“.

Няма створана нарысу аб перадавых людзях нашай рэспублікі. Да XXII з'езда КПСС намячаецца выдаць спецыяльны зборнік нарысаў аб героях нашых дзён.

Зразумела, працягвае прамоўца, я не пачынаю расказаў аб тым, што зрабілі і робяць пісьменнікі. Але і перадавыя гаворыць аб творчай актыўнасці пісьменніцкай арганізацыі.

Нам, работнікам навуцы, работнікам літаратуры і мастацтва, многая дзесяць нашай партыі, Савецкім урадам, нашым народам, але многая патрабуючы і ад нас, гаворыць тав. Броўка. Вялікія і адказныя задачы паставілі перад намі Цэнтральным Камітэтам КПСС. І кожнага з нас павінна непакоіць пытанне адказнасці за іх рашэнне, за тое, каб апраўдаць сваёй працай высокае давер партыі і народа.

Слова атрымлівае старшыня праўлення Саюза кампазітараў БССР, народны артыст СССР Я. К. Цікоці. Ён гаворыць, што беларускія кампазітары і музыканты, які ўвесь савецкі народ, рыхтуюцца дастойна сустраць XXII з'езд КПСС. Натхняючымы стымулам для ўдзельна творчасці з'яўляюцца артыкулы М. С. Хрушчова „Да новых поспехаў літаратуры і мастацтва“, апублікаваныя ў часопісе „Коммунист“.

Беларускія кампазітары ствараюць у гонар XXII з'езда партыі новыя балеты і сімфоніі, святковыя ўверсюрны і пралюды для прафесійнага і самадзейнага сімфанічнага аркестра, сяматы і іншыя камерна-інструментальныя творы гераіка-патэтычнага гучання. У сапраўдны момант ствараюцца кантаты, разгортваюцца хоры, песні і раманы аб партыі. Радзіма, савецкі гуманізм, аб людзях камуністычнага заўтра.

Гэтыя новыя беларускія кампазітарскія арганізацыі рабіла справядліва на сакратарыяце Саюза кампазітараў БССР. Рад твораў атрымлівае добрую волю і ўключан у музычна-выдавецкія планы выдавецтваў Масквы і Ленінграда. Толькі ў 1961—1962 гадах там выйдуць творы 12 беларускіх кампазітараў, а таксама работы 6 музыкантаў.

Тав. Цікоці расказаў, як беларускія кампазітары, выконваючы ўказанні ЦК КПСС, ствараюць у музыцы рознакаляровы і багаты вобраз нашага сучасніка. У пэўнай ступені ён знаходзіў алоўнае таварыства ў оперы Семянік, у

трэцім сюіце Аладава, у кантатах Кузняцова, у радзе песняў Алоўнікава, у сімфанічнай і камернай творчасці Багатырова, Вагнера, Падкавырава і іншых.

Да 91-га гадавіны з дня нараджэння Ул. І. Леніна створан рад новых удалых песняў аб вялікім прадзвяду і наставіку працоўных.

Больш разнастайнай і шматбаковай, адзначае прамоўца, стала ў апошні час грамадская дзейнасць кампазітараў. Яны арганізуюць творчыя справаздачы і сустрачкі з працоўнымі. Толькі за пачаткі годаў з'явіліся 108 творчых выездаў-сустрач. Кампазітары і выканаўцы выязджалі ў сямія адалення куткі рэспублікі.

Саюз кампазітараў з'явіўся ініцыятарам арганізацыі пастаянна дзеючага творчага семінара самадзейных кампазітараў у Мінску, правядзення абласных семінараў. Пры Мінскім павіце пільнаў арганізаван музычны клуб для дзяцей. Кампазітары шэфцуюць над сярэдняй школай № 14 г. Мінска, Баўруйскі музычны школай і Ашмянскай школай-інтэрнатам. Мы ўзялі шэфства таксама над мастацкай самадзейнасцю Мінскай вобласці.

Далей тав. Цікоці спыніўся на пэўных падрыхтоўкі музычных кадраў.

У заключэнне прамоўца запэўніў Цэнтральны Камітэт КПБ, што кампазітары Беларусі з поспехам выканваюць абавязальнасць, прынятыя ў гонар XXII з'езда КПСС.

На трыбуне рэжысёра Ашмянскага народнага тэатра П. А. Дакуча. Ён расказаў аб дзейнасці калектыву. Тэатр праводзіць многа цікавых і карысных мерапрыемстваў. Пры ім створан савет, у склад якога ўваходзяць кіруючыя работнікі калектыву, артысты, работнікі культуры вёскі. Часта на пасяджэнні савета запрашаюцца кіраўнікі калігас і саўгасу.

Спектаклі тэатра цёпла прымаюць сельскія гледацтва. Таму вельмі часта праходзіцца, адказваючы на пажаланні насельніцтва, даючы не па аднаму, а па два спектаклі ў адным населеным пункце.

Вялікую дэпагому аказваюць народным калектывам артысты Беларускага дзяржаўнага акадэмічнага тэатра імя Янкі Купалы. Тав. Дакуча ад імя калектыву выказаў падзяку купалаўцам за гэтую дэпагому.

Дэпагомаю тэатру афарты п'ес. Яны прыязджаюць на месца, дзе расказваюць, як лепш паставіць п'есу, раскрыць той ці іншы вобраз. Так, у тэатры павіталі т. Макаёна, Сырдаў.

Шмат увагі ўважліў тав. Дакуча пэўнаму рэпертуару. Ён гаворыць, што тэатры павінны ставіць п'есы, блізкія, дапаможныя і пругавыя нашаму гледацтву. Такія п'есы ў нас ёсць, і іх трэба ўключыць у рэпертуар. Рэжысёры часам не цікавіцца зместам п'ес, а гледаць, якія з'явіліся на яе рэжысёр. А бывае і так, што п'еса не ставіцца толькі таму, што яе аўтар нішч малавядомы.

— Мастацтва, — сказала народная артыстка БССР Г. Б. Абуховіч, — з'яўляецца магучай зброяй у справе камуністычнага выхавання працоўных. Творчыя работнікі павінны ўвесці ў сваё жыццё задачы стаяць перад работнікамі літаратуры і мастацтва ў пераходны час. Няма больш высакорнай для нас мэты, як барацьба за мір. За гэтую высакорную справу змагаюцца Камуністычныя партыі, савецкі народ, усе прагрэсіўнае чалавецтва.

Будуць інакш, — сказала народная артыстка БССР Г. Б. Абуховіч, — з'яўляецца магучай зброяй у справе камуністычнага выхавання працоўных. Творчыя работнікі павінны ўвесці ў сваё жыццё задачы стаяць перад работнікамі літаратуры і мастацтва ў пераходны час. Няма больш высакорнай для нас мэты, як барацьба за мір. За гэтую высакорную справу змагаюцца Камуністычныя партыі, савецкі народ, усе прагрэсіўнае чалавецтва.

Свята закончылася паказальнымі выступамі лепшых спартсменства года. У другіх палатнах тысячы гараджан запэўнілі, што будучы год будзе „Спартак“, і тав. Аладыгіна, старшыня Саюза архітэктараў БССР.

У сваёй ідэі цярп спартсменства дзюдо сістэма — сацыялістычнай і капіталістычнай.

Работнікі літаратуры і мастацтва павінны выкрываць негруктоўнасць буржуазнай ідэалогіі, яе ілжывасць. Сваёй зброяй яны заклікаю бачаць усіх пераможцаў капіталізму.

Тав. Абуховіч заўважае, што друк недастаткова асвятляе пытанні літаратуры і мастацтва. У газетках вельмі рэдка з'яўляюцца рэцэнзіі на спектаклі.

Слова атрымлівае старшыня праўлення Саюза мастакоў БССР П. П. Нікіфарав.

— Наша краіна — сказаў ён — вельмі багатыя поспехамі сустракае XXII з'езд КПСС. І вось, калі паравувае гэтыя поспехі з поспехамі работнікаў мастацтва, то кімавалі робіць вывад, што мы, мастакі, літаратары, кампазітары, артысты, зрабілі лідэра вельмі мала і знаходзімся ў вялікім даўгу перад партыяй і народам.

У нашай рэспубліцы, як і ва ўсёй краіне, вырасла многа выдатных людзей, якіх сваёй працай, навуковымі адкрыццямі, гераічнымі падвядзямі праславілі людзі і матэрыялы Радзімы. Аб гэтых людзях мы яшчэ мала ведаем. Мы ствараем высокамастацкія творы. Возьмем такі прыклад „Незнаёма“ Крамскога? Ёсць, і вельмі шмат народзе, з'яўляючыся сімвалам прыгожасці рускай жанчыны. А хіба цярп у нас сярэд рабочых, каласнік, сярэд нашай інтэлігенцыі няма дзяўчат, жанчын больш цудоўных, чым „Незнаёма“ Крамскога? Ёсць і вельмі шмат, Яны больш цудоўныя, чым „Незнаёма“, зноўка і ўнутрана, у што разам больш цудоўныя! Але твораў добрых пра нашых савецкіх жанчын вельмі мала.

А якая мастакоў Беларусі я хачу запэўніць ЦК КПБ, усіх тут прысутных, што ёсць намагаюцца мастакоў будучы накіраваны на тое, каб глыбей увайсці ў жыццё народа, каб спраўдзіць ўпрыгожваць яго жыццё мастацкімі творами ад карцін, рысунак да прыгожых мэбля, прыгожага посуду, адзення, каб стварыць творы, вартыя гераічных спраў нашага народа.

На трыбуне мастацкіх кіраўнік Беларускага дзяржаўнага акадэмічнага тэатра імя Янкі Купалы, народны артыст СССР Б. В. Платонаў.

— Уся стваральная праца, уся шматгранная дзейнасць савецкіх людзей, — гаворыць ён, — практычна падрыхтоўка да знамянальнай падзеі ў жыцці нашай краіны — XXII з'езда Камуністычнай партыі Савецкага Саюза. Вось чаму ўсім зразумела тое творчае хваляванне, якое ахоплівае нас у гэты радасны і адказны перыяд. Наша задача заключалася ў тым, каб мастацтва было вартым вельмі высокай ідэалогіі савецкага народа, каб яно страсна і ўскладана паказвала савецкаму чалавеку — будучыні камунізму.

Неаднаразова выступілі Мікіты Сяргавіча Хрушчова на пэўных літаратуры і мастацтва сустрачкі кіраўнікоў партыі і ўрада з работнікамі культуры — аскаравае сведчанне пастаянных клопатаў Камуністычнай партыі аб развіцці савецкай літаратуры і мастацтва. Калектыв Тэатра імя Янкі Купалы прыкладзе ўсе намаганні да таго, каб на гэтыя клопаты адказаць стварэннем высокаізданых, высокамастацкіх спектакляў.

У гэтым годзе мы правалілі над п'есамі на сучаснай тэме, напісанымі беларускімі драматургамі. Два спектаклі аб жыцці каласнікаў вёскі — „Твой светлы шлях“ і „Лявоніха на арбіце“ глядач ужо убачыў.

Тэатр распачынае таксама работу над п'есай Ю. Сабалева „Гаспадар“, якая расказвае аб людзях цалінаў зямлі. У п'есе тэатра таксама паставіцца (Заключэнне на 2-й стар.)

